॥ नमश्शिवाय भुजंगम् ॥

|| நமஶ்ஶிவாய பு⁴ஜங்க³ம் ||

தர்மப்ரவசன ரத்னம், உத்தம உபன்யாசக சக்ரவர்த்தி
பிரம்மஶ்ரீ மஞ்சகுடி கே. ராஜகோபால சாஸ்திரிகள்

சிவஞான பூஜா மலர் - குரோதன ஆண்டு - (1985)
பிரசுரம்: **ஆங்கீரஸ S. வேங்கடேச சர்மா**, மேலமாம்பலம், சென்னை - 600 033]

नमश्शब्दमात्रे सदातुष्टदेवं
नतानामुनीनां हृदिस्थंगिरीशम् ।
नरेन्द्राधिपत्यं ददन्तंवहन्तं
नमश्शिवायेति पदाभिधंस्तुवे ॥ १ ॥

நமஶ்ஶப்³த³மாத்ரே ஸதா³துஷ்டதே³வம்
நதாநாமுனீனாம் ஹ்ருதி³ஸ்த²ங்கி³ரீஶம் ।
நரேந்த்³ராதி⁴பத்யம் த³த³ந்தம்வஹந்தம்
நமஶ்ஶிவாயேதி பதா³பி⁴த⁴ம்ஸ்துவே ॥ 1 ॥

1. ‘நம’ என்றதும் ஸந்தோஷமடையும் தெய்வம், வணங்குமின்ற முனிவர்களின் உள்ளத்தில் இருந்து, ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தும் வஹித்தும் வரும் கிரீசனான சிவபெருமானை ‘**நமச்சிவாய**’ என்ற பதத்தினால் அழைத்து ஸ்துதி செய்கின்றேன்.

महादेवमीशं महावाक्यगेहं
महात्मानमेकं महत्तत्वमूर्तिम्
महारुद्रयज्ञैः सदास्तूयमानं
नमश्शिवायेति पदाभिधंहुवे ॥ २ ॥

மஹாதே³வமீஶம் மஹாவாக்யகே³ஹம்
மஹாத்மானமேகம் மஹத்தத்வமூர்திம் ।
மஹாருத்³ரயஜ்ஞை: ஸதா³ஸ்தூயமானம்
நமஶ்ஶிவாயேதி பதா³பி⁴த⁴ம்’ஹுவே ॥ 2 ॥

2. மஹாதேவன், ஈசன் மஹாவாக்யத்தையே உறைவிடமாகக் கொண்ட மஹாத்மா, ஒரே கடவுள், மஹத் தத்வமுடைய மூர்த்தி, மஹாருத்திரங்களினால்

எப்பொழுதும் துதிக்கப்படுகிறவர் ஆகிய சிவபெருமானை ‘**நமச்சிவாய**’ என்ற பதத்தினால் அன்போடு அழைக்கின்றேன்.

शिवंशान्तमूर्ति शिष्टैकपूजितं
श्रितांघ्रिस्वभक्तान् सदैवाभिरक्षम्
श्रियंसंदधानं शिलारूपमाद्यं
नमश्शिवायेति पदाभिधंनमे ॥ ३ ॥

ஶிவம்’ஶாந்தமூர்தி ஶிஷ்டைகபூஜிதம்
ஶ்ரிதாங்க்⁴ரிஸ்வப⁴க்தான் ஸதை³வாபி⁴ரக்ஷம் ।
ஶ்ரியம்ஸந்த³தா⁴னம் ஶிலாரூபமாத்³யம்
நமஶ்ஶிவாயேதி பதா³பி⁴த⁴ம்’நமே ॥ 3 ॥

3. சிவன், சாந்தமூர்த்தி, சிஷ்டர்களால் பூஜிக்கப்ப்டுபவர், தனது பாதத்தை யண்டினவர்களை எப்போதும் ரக்ஷிப்பவர், ஐச்வர்யட்தைக் கொடுப்பவர், சிலாரூபமாகத் தோன்றினாலும் ஆதிரூபமில்லாதவர். இத்தகைய சிவபெருமானை ‘**நமச்சிவாய**’ என்று சொல்லி வணங்குவேன்.

वाग्देवतास्तोत्र तृप्तंश्रुतेगिरां
पारेवसन्तंयोगि हृष्ध्येयमूर्तिम् ।
वकारादिबीजं अमृतस्वरूपं
नमशिवायेति पदाभिधंश्रुवे ॥ ४ ॥

வாக்³தே³வதாஸ்தோத்ர த்ருப்தம்ஶ்ருதேகி³ராம்
பாரேவஸந்தம்யோகி³ ஹ்ருஷ்த்⁴யேயமூர்திம் ।
வகாராதி³பீ³ஜம் அம்ரு’தஸ்வரூபம்
நமஶிவாயேதி பதா³பி⁴த⁴ம்ஶ்ருவே ॥ 4 ॥

4. வாக்தேவதையான ஸரஸ்வதியின் ஸ்துதியினால் திருப்தி அடைந்தும், வேதத்தின் முடிவில் வஸித்தும், யோகிகளின் ஹ்ருதயத்தினால் தியானம் செய்யப்பட்டும், ‘வ’ என்ற அம்ருத பீஜமாக இருக்கும் சிவபெருமானை ‘**நமச்சிவாய**’ என்று கூறுவேன்.

यंदेवदेवं नमश्शब्दपूर्व
शिवायेतिमन्तं तच्छिवाकारमेति ।
चिदानन्दनृत्यं सुधाधातृशक्ति
नमश्शिवायेति पदाभिधंभजे ॥ ५ ॥

யந்தே3வதே3வம் நமஶ்ஶப்3த3பூர்வ
ஶிவாயேதிமந்தம் தச்சி2வாகாரமேதி ।
சிதா3நந்த3ந்ரு’த்யம் ஸுதா4தா4த்ருஶக்தி
நமஶ்ஶிவாயேதி பதா3பி4த4ம்ப4ஜே ॥ 5 ॥

5. எந்த தேவதேவனை ‘நம’ என்று ஆரம்பித்து ‘சிவாய’ என்று மந்திரம் சொன்னவுடன் சிவஸ்ரூமாக ஆகி ஆனந்த நர்த்தனஞ் செய்யும் அம்ருதசக்தியைக் கொடுக்குமோ அந்த ‘**நமச்சிவாய**’ மந்திரத்தை பஜிக்கிறேன்.

நமஶ்ஶிவாய பு4ஜங்க3ம் உரையுடன் முற்றிற்று.